

Het heiligenboek

Johannes Bosco (1). De vrolijke jeugdapostel *Tom Zwaenepoel*

Johannes wordt in 1815 geboren als derde zoon van een arm landbouwersgezin in het Noord-Italiaanse stadje Castelnuovo d'Asti, niet ver van Turijn. Twee jaar later sterft zijn vader. Eerst werkt hij als boerenknecht en herder, vanaf zijn vijftiende gaat hij op school. Johannes woont bij een kleermaker van wie hij de kunst van het kleermaken en het musiceren leert. Hij ontplooit zich tot een duizendpoot, zelfs in het gooche-len, de acrobatie en de atletiek. Na zijn priesterwijding (1841) ontfermt hij zich over de werkende en verwaarloosde jongeren in Turijn. In meerdere stadswijken opent hij scholen, tehuizen en opleidingscentra. Bovendien geeft hij tijdschriften en boeken uit. Onder groot protest van de bevolking en de overheid groeit uit de begeleiding van de jongeren zijn oratorium van de heilige Franciscus van Sales (1846) evenals de congregatie van de salesianen van Don Bosco (1859) met als opdracht de opvoeding van moeilijke jongeren. Met Maria Domenica Mazzarello roept hij de zusters van Don Bosco in het leven voor de opvoeding van de meisjes (1872). Johannes sterft in 1888. Dat Johannes zich bij zijn opvoedingswerk en zielzorg laat inspireren door Franciscus van Sales, blijkt uit de naamgeving van zijn

nieuwe congregatie: de salesianen. Hun levensideaal bestaat erin om zoekende en vertwijfelde mensen oriëntering en geborgenheid te geven. Iedereen heeft nood aan vertrouwenspersonen die leiden, bijsturen en loslaten. Ook de 'grote' Don Bosco. Hij steunt op leraren, geestelijke leiders en vooral zijn moeder, die hem in moeilijke momenten troost en helpt. Zij is het die hem er op de dag van zijn eerste eucharistieviering – het is Sacramentsdag – aan herinnert dat een priester tijdens het lezen van de mis „dichter bij Jezus staat”, maar dat met de eucharistieviering „ook het lijden begint” (P. Antonio Maria Sicari Der Kreuzweg in *Begleitung der Heiligen für das Jubiläum der Priester*). Zoals anderen voor hem een toeverlaat zijn, zo staat ook Johannes ten dienste van zijn medemensen. Hij wint hun vertrouwen door zijn grappige en optimistische aard en zijn groot inlevingsvermogen. Hij heeft het talent om naar de mensen toe te stappen en hen voor zich en voor het geloof te winnen. Tijdens een bezinning in een gevangenis krijgt hij van de minister een speciale toestemming om met driehonderd gevangenen een onbewaakte uitstap te maken. Niemand maakt van die gelegenheid gebruik om te vluchten.

Na een visioen, waarin hij zijn roeping tot priester en vader van de verlaten proletarische jongeren ziet, wordt zijn levensopdracht de 'redding van de jeugd'. Voor hem zijn jongeren „vindplaatsen van God”. De confrontatie met jonge delinquenten in de Turijnse gevangenis brengt hem ertoe in de volkswijk Valdocco een eigen oratorium uit te bouwen, een gebeds- en opvoedingsplaats met speel- en ontmoetingsruimte, een thuis, een school, een parochie op maat van jongeren. Hij vernieuwt het Italiaanse opvoedingssysteem en stelt een einde aan sociale wan-toestanden door bijvoorbeeld rechtvaardige arbeidsovereenkomsten tussen de jongeren en hun werkgevers te eisen. Hij bouwt huizen waarin arme jongens kunnen uitgroeien tot gevormde arbeiders, eerlijke burgers en goede christenen. Met zijn uitstraling, pedagogische gedrevenheid en gelovige inzet wordt de 'koning van de straatjongens' een van de succesvolste opvoeders van de negentiende eeuw. In zijn principes manifesteert de 'vrolijke jeugdapostel' zich niet als groot theoretisch denker, maar als praktisch man die vanuit zijn apostolische bezorgdheid jonge mensen beter en 'rijker' wil maken. Daarbij ijvert hij voor het onmiddellijk

haalbare. Zijn vorming omvat verstand en hart, lichaam en ziel, beroepsopleiding, sport en vrije tijd. Zijn 'integrale' opvoeding vindt plaats in een ongedwongen klimaat en bevat met theater, muziek en vrijetijdsbesteding sterk kunstzinnige componenten. Door het nemen van beslissingen in hun vrije tijd, krijgen zijn leerlingen zelfvertrouwen en een hoge gevoeligheid voor hun medemens.

Tom Zwaenepoel, *Het Heiligenboek. Levenswijsheid van honderd en enige heiligen*, Lannoo, Tielt, 2008, 345 blz., 19,95 euro, ISBN 978 90 209 8041 7.

Omroep

23 oktober, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23.30 uur via Canvas). Eerst in Close-up actualiteit op het snijpunt van maatschappij en spiritualiteit. Vervolgens de reportage *Pater Dukiya. Christen in Mauretanië*. De puritein Jérôme Dukiya, een Nige-rees, is een van de welgeteld negen religieuzen die het West-Afrikaanse land rijk is. Hij kiest voor de armen, met als grootste zorg de talrijke jongeren die de overtocht richting Europa wagen. Hij tracht hen te overtuigen om niet weg te trekken, soms een hopeloze strijd. Afsluitend het portret *Alfiero Nena, beeldhouwer in Rome*. Als kind was hij al met klei in de weer die zijn moeder in de keukenvoer bakte. Portretten in terracotta, klei, ijzer of brons vormen zijn specialiteit. Zijn sportfiguren vind je in de Verenigde Staten zowel als in Japan. De werken met de sterkste uitstraling zijn opgesteld in het Vaticaan. Marc Roseeuw ontmoet hem in zijn atelier.

De vrome kudde

Liefste dagboek Ingezonden door Julien Baer

Maandag • Sinterklaas bij oma en opa. Allen zakje knikkers gekregen. Saai speelgoed. Heb knikkers op de keldertrap gelegd. Opa naar beneden getuimeld. Gelukkig waren er geen knikkers kapot! Klap gekregen: met knikkers spelen mag niet.

Dinsdag • Heel toffe dag. Nichtje Suzy gezien op begrafenis opa en doktertje gespeeld. Mama kwaad, papa en tante Angèle kwaad. Suzy niet. Klap gekregen: een beroep leren mag blijkbaar niet.

Woensdag • Hier en daar een chocoladekorrel gelegd in huis. Papa ging meteen muizenvallen kopen. Heb korrels opgegeten. Mama viel flauw. Klap gekregen: chocolade smullen is verboden.

Donderdag • Op bezoek bij oma. Toen ze me zag, kreeg oma schuim op de lippen. Mama sloot me op in de keuken. Stoelen van oma veel te hoog. Maakte ze korter met de zaag van opa. Nu zitten ze perfect. Mama kreeg schuim op haar mond. Klap gekregen.

Vrijdag • Met papa naar het ziekenhuis, oma en mama bezoeken. Blijkbaar problemen met de zenuwen. Waarschijnlijk een familiekwaal. Dokter stak een naald in mama's arm. Ik rukte die eruit en stak ze in de bil van de dokter. Dokter kreeg schuim op de lippen. Dokter kwaad, papa ook kwaad. Klap gekregen: mama beschermen is verboden. Alles is verboden, denk ik. Behalve kinderen klap geven. Wacht tot ik groot ben...

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? **KERK & leven • Vrome Kudde**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03 210 08 49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

schuld nul	↓	in over- vloed bewind	↓	maai- werktuig	↓	bede- vaart- plaats	↓	plaats in Italië	↓	smul- paap
↳	4	↓		tand- glazuur	→	↓			2	↓
Europees land	→							Estland op internet eenheid	→	
ik nauw- keurig	→	3		stinkdier warme drank	→			↓		
↳				↓	breuk overall	→		5		
insect	deel v.e. bijenkorf			roofvis hard geluid	→	↓				kleur
↳	↓			↓	1		kever namaak	→	↓	8
kameel- geit		edelgas familieid	→				↓	Koninklijk Besluit berg- plaats	→	
↳	7	↓						↓		
huid- smeer	→								6	

Tijdschriften van 'De Puzzelaar' vindt u in de perswinkel.

DEPUZZELAAR

© De Puzzelaar

Oplossing van de puzzel van vorige week: EDELSMID

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---